

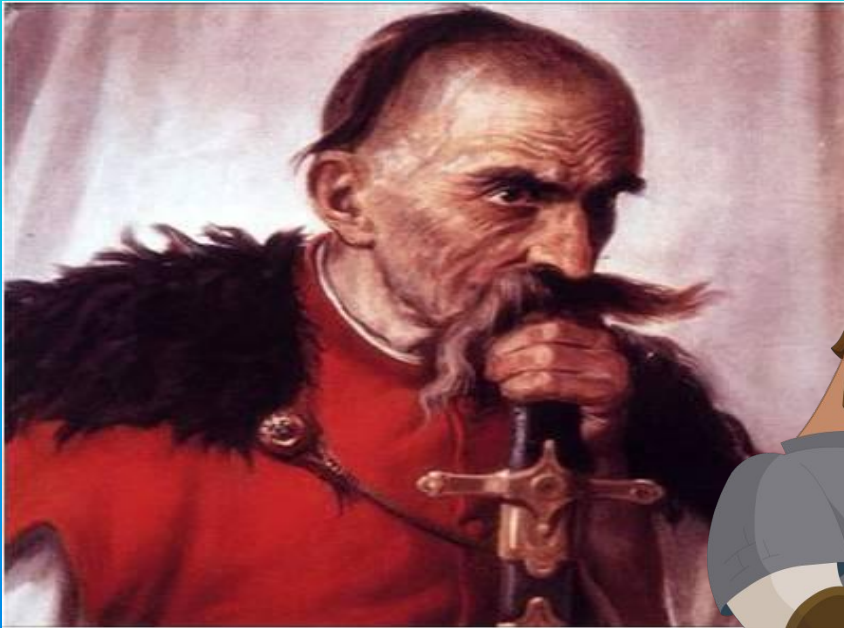
Панас Мирний

(1849—1920)

Панас Якович Рудченко
народився 13 травня 1849 році в
м. Миргороді на Полтавщині в
родині бухгалтера повітового
скарбництва

З дитинства захоплювався чарівним світом народних пісень, казок, легенд, які розповідала йому бабуся Оришка

Навчався в початкових школах Миргорода та Гадяча (щороку відзначався похвальними листами за сумлінне на

Вчителі радили батькові далі вчити здібного школяра в гімназії, а згодом і в університеті. Однак батько послав сина в чотирнадцятирічному віці «на власний хліб». Так з раннього віку і до останніх днів життя довелося Панасові Рудченку тягнути лямку чиновницької служби.

A photograph of a 19th-century interior room. On the left is a large, dark wooden wardrobe with intricate carvings. In the center, a round table is covered with a white lace tablecloth and has a small wooden box on top. To the right of the table is a light blue tufted sofa with a small white cushion. In the background, there is a desk with a chair and a window with light-colored curtains. The walls are covered in floral wallpaper, and several framed pictures are hanging on the wall. The floor is covered with a patterned rug.

З 1863 року розпочинає служити в
канцеляріях Гадяча, Прилук, Миргорода.

Одноманітна й нецікава робота стає тягарем
для Панаса Яковича, і він починає
захоплюватися творами Т.Шевченка, В.
Шекспіра, російських класиків ХІХ
століття

Саме на цей час припадають перші спроби
пера.

**Брат Іван допоміг опублікувати
зразки усної народної творчості,
що зібрав Панас Якович
Рудченко.**

***«Народні південноруські
казки» (1869, 1870)***

«Чумацькі народні пісні» (1874)

З 1871 року до самої смерті Рудченко живе і працює в Полтаві, займаючи різні посади в губернському скарбництві, а згодом у казенній палаті.

Уперше твори Панаса Мирного побачили світ на початку 70 років 19 століття. Під цим псевдонімом був підписаний вірш «Україні», опублікований у Львівському журналі

Тоді ж у цьому журналі Мирний надрукував оповідання «**Лихий попутав**».

Наймичка Варка Луценкова щиро розповідає про своє страдницьке життя, свою змарновану долю. Залишившись без батьків, яка забрала холера, Варка, живучи в дядьковій сім'ї, ніколи не чула ні привітного слова, ні подяки за невсипущу працю. Не здійснилися її сподівання: обурена і зганьблена, дівчина терпить зневагу, несе тяжкий хрест за вчинений проступок.

Повість «П'яниця» (1874) розширила тематику прози: в ній зображується чиновницьке життя. У центрі твору – доля «маленької людини», трагедія здібного юнака, зламаним чиновницьким середовищем. Іванові Лавадному огидні лицемірство й нещирість, які процвітають у канцелярії. Він не може витримати тиску підлагузництва, донощництва, йому нещастить у коханні. Зломлений морально, Іван опускається на саме дно життя і гине.

Після виходу повісті
«П'яниця» Іван
Франко сказав:
«Увійшов свіжий і
сильний талант» в
українську
літературу

Іван Франко

1874 року у журналі «Правда» побачив світ
нарис «Подоріжжя от Полтави до
Гадяча»

1877 року у Женеві виходить друком
повість «Лихі люди»

А тепер аналітичне питання:

- Чому, на вашу думку,
автор друкує свої твори у
Львові та закордоном?

Віртуальна подорож

Усадьба-музей під Полтавою

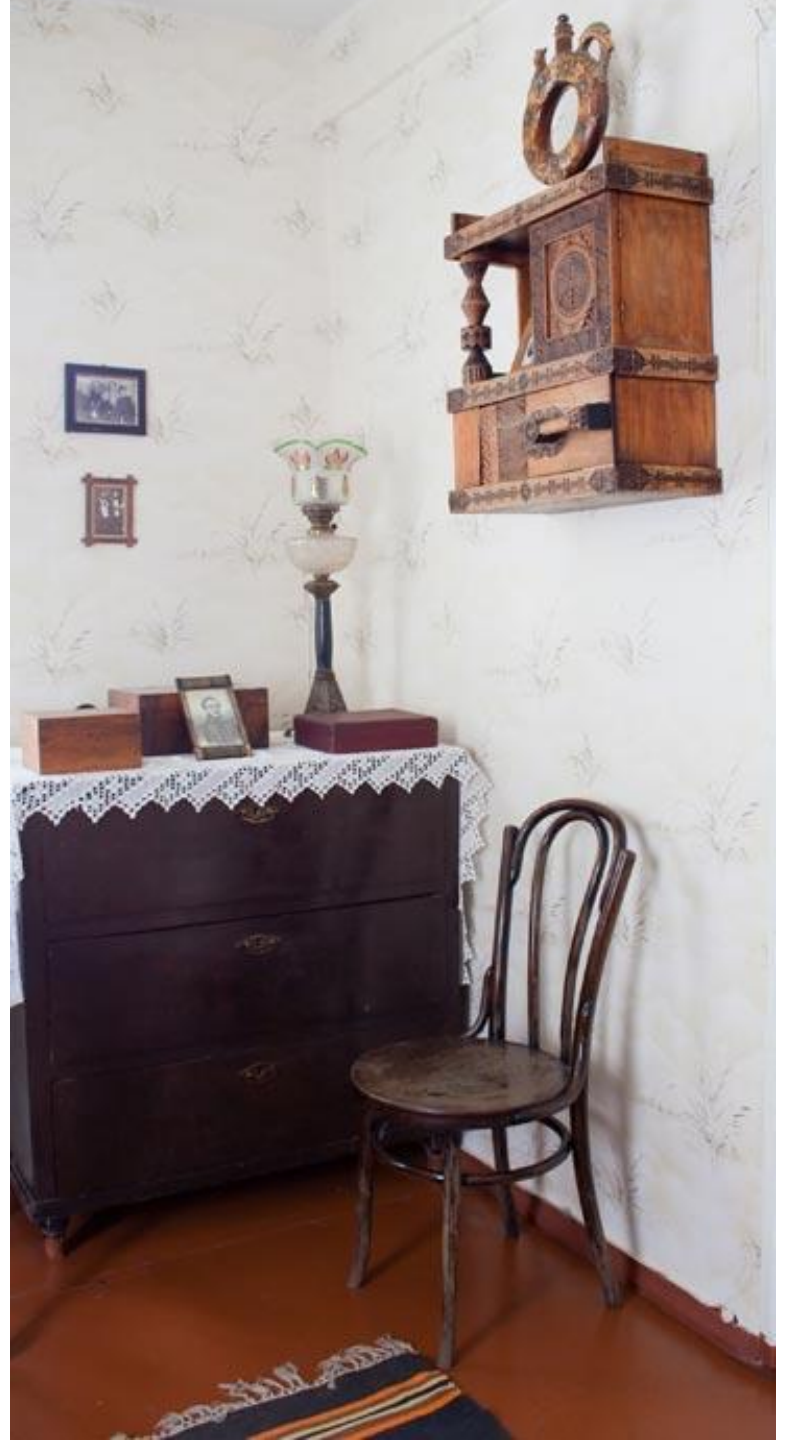

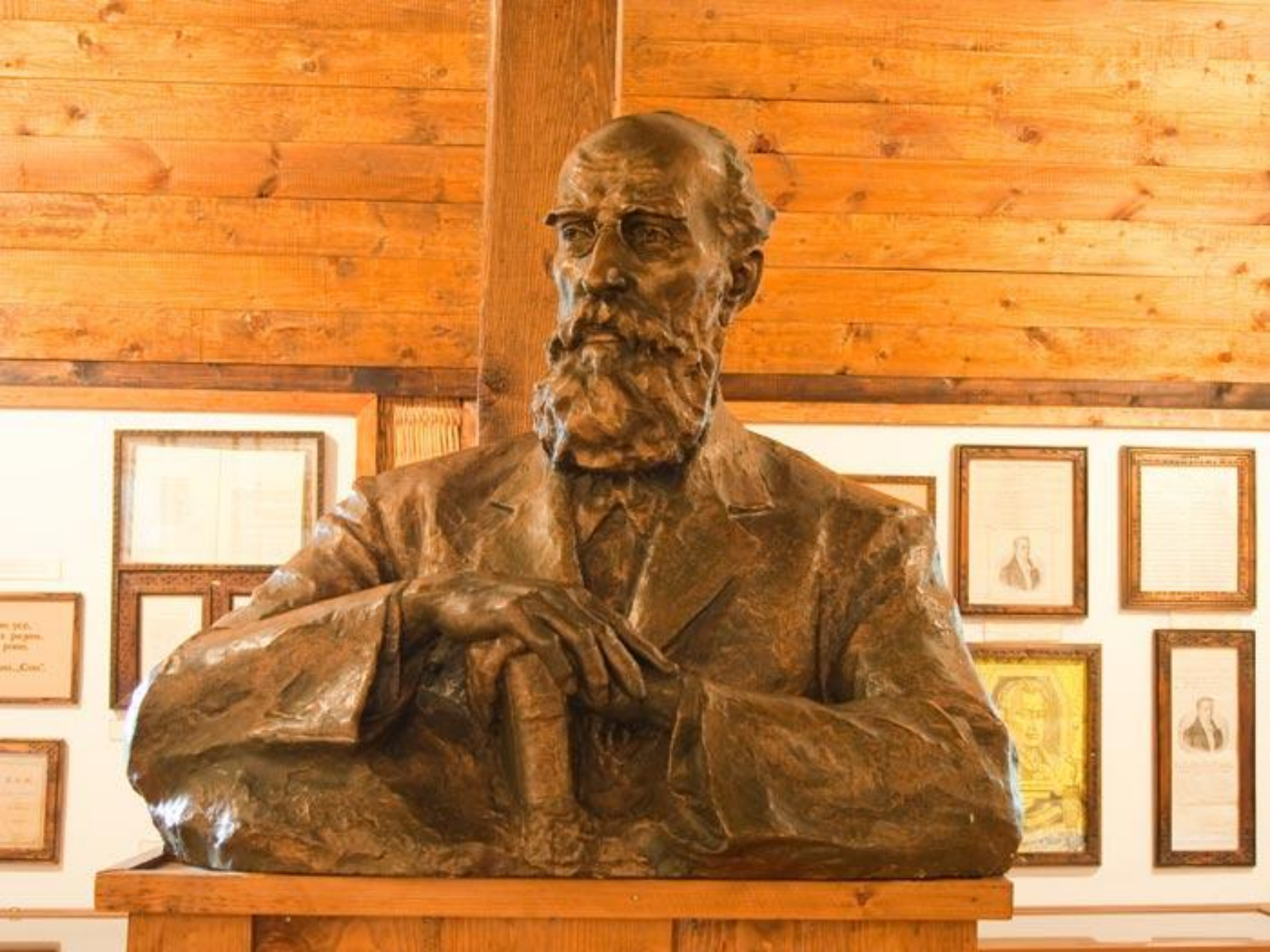

ПАНАС
МИРНІЙ
1849-1920